

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 11.

Vydána dne 9. února 1921.

Obsah: (41.—48.) 41. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k některým článkům finančního zákona pro rok 1921. — **42.** Nařízení o vydání státovek po 5000 korunách československých. — **43.** Vyhláška o vydání 5000korunových státovek s datem 6. července 1920. — **44.** Nařízení, jímž se obmezuje dovoz a přijímání drobných mincí korunové měny rakousko-uherské. — **45.** Zákon, jímž se vláda zmocňuje, aby převzala státní záruku za zápůjčku fondu všeobecné nemocnice v Praze u Zemské banky království Českého až do výše 8.000.000 Kč. — **46.** Nařízení, jímž se doplňuje vládní nařízení ze dne 8. listopadu 1920, č. 615 Sb. z. a n., vydané k provedení zákona ze dne 15. července 1919, č. 414 Sb. z. a n., o monopolu výbušných látek. — **47.** Zákon, kterým se rozšiřuje obor působnosti živnostenských inspektorů na Slovensku. — **48.** Zákon o zvýšení zaopatřovacích požitků voje ským gázistům a čekatelům ve výslužbě, invalidním polidůstojníkům z povolání, jejich vdovám a sirotkům, invalidům ze stavu mužstva neb jejich pozůstalým — vyjímajíc válečné poškozence neb jejich pozůstalé, pro něž platí zákon ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n. — a patentálním invalidům, jímž jsou vyměřeny požitky zaopatřovací podle dosud platných vojenských zaopatřovacích zákonův a nařízení.

41.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. ledna 1921,

kterým se vydávají podrobné předpisy k některým článkům finančního zákona pro rok 1921.

Na základě finančního zákona ze dne 17. prosince 1920, č. 682 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet a rozpočet státních investic pro rok 1921, se nařizuje:

§ 1.

Dle čl. II. finančního zákona pro rok 1921 smí býti úvěrů tímto zákonem povolených použito jen ku potřebám naznačeným v příslušných kapitolách, titulech, paragrafech a pododděleních státního rozpočtu, který jako příloha k finančnímu zákonu jest připojen a zároveň s ním ústavně schválen; předpis tento nevztahuje se na podrobnější položky obsažené v rozpočtech jednotlivých kapitol, tak jak se uvádějí v rozpočtových sešitech těchto kapitol k vládnímu návrhu finančního zákona připojených.

§ 2.

Vzhledem k ustanovení čl. II., dle něhož prostředky státním rozpočtem povolené smí býti požadovány jen dle skutečné potřeby, jest povinností každého poukazovacího úřadu dbáti při tomto požadování největší úspornosti a vždy míti na zřeteli, že položky rozpočtové nejsou k tomu

určeny, aby za všech okolností byly spotřebovány, nýbrž že tvoří nejkrainější hranici, až po kterou se při hrazení potřeb resortních v rozpočtovém roce smí jíti.

Za nezbytně nutné potřeby resortní dlužno považovati ony, které se zakládají jednak na zákonech, vládních nařízeních neb právních titulech, jednak ony, kterých nerušený chod toho kterého správního odvětví vyžaduje.

Aby bylo úsporné hospodaření s úvěry zaručeno, budiž také ke všem prejudiciálním činům, které jako objednávky, příslibení subvencí a pod. k zatěžování mimořádných úvěrů vedou, vyžádáno předchozí svolení ministerstva financí, jedná-li se o obnos větší než 50.000 Kč.

§ 3.

Aby zabezpečeno bylo zachovávání ustanovení 2. a 3. odstavce článku II. finančního zákona, musí při poukazu výdaje v příslušném spise býti odůvodněno, že výdaj v případě 2. odstavce čl. II. odpovídá skutečné potřebě a že nepřesahuje jedné dvanáctiny celoročního obnosu tohoto úvěru, a v případech 3. odstavce čl. II., že požadavek v tomto případě nepřesahuje pro správní rok částku 50.000 Kč. Bylo-li třeba vyžádati si předchozího svolení ministerstva financí, buďtež číslo jednací a den příslušného rozhodnutí tohoto ústředního úřadu ve spise poznamenány.

Aprobanti spisu jsou osobně za to zodpovědní, aby nařízení předcházejícího odstavce bylo vyhověno.

Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní nebo finanční, dbaje

při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, pokud se týče referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a tudíž rozpočtový úvěr v daném případě dle finančního zákona použitelný, provede se poukaz.

V opačném případě opatří orgán obstarávající službu účetní nebo finanční podle platné účetní instrukce spis příslušnými námitkami a vrátí jej poukazovacímu, po případě rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

Nesouhlasí-li poukazovací, po případě rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní nebo finanční, jest přednosta (podřízeného úřadu poukazovacího), pokud se týče poukazovací referent (u ministerstva) povinen předložit věc s odůvodněným vyjádřením svému nadřízenému ministerstvu, pokud se týče ministrově k rozhodnutí.

Jednotlivým ministerstvům a nejvyšším ústředním úřadům jest vyhrazeno, aby v dohodě s ministerstvem financí vydaly v rámci tohoto nařízení podrobnější předpisy, pokud toho jejich organizace vyžaduje.

§ 4.

Rádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách dle 2. odstavce čl. II. rozumějí se takové platy, které dle své povahy jsou splatny ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné nebo umořovací splátky stavebních nákladů a pod.

Výdaje tyto mohou se požadovati celým obnosem v té které lhůtě splatným.

§ 5.

Není-li v některém měsíci celá dvanáctina ročního úvěru potřebna a nepoukáže-li se proto, může býti zbytek použito v příštích měsících, pakliže ku hrazení rádných výdajů jest nutným.

Naproti tomu musí onen obnos, o který v jednom měsíci (ovšem dle poslední věty 2. odstavce čl. II. za souhlasu ministerstva financí) výjimečně bylo více poukázáno než jedna dvanáctina úvěru, v některém pozdějším měsíci, nejdéle však v posledním měsíci roku rozpočtového při poukazu býti vyrovnán.

§ 6.

Ve všech případech, ve kterých dle finančního zákona musí býti sjednán předchozí souhlas ministerstva financí, budiž tomuto zaslána stručná informace dvojmo o každé jednotlivé záležitosti; tato informace obsahuj krátké vysvětlení nutnosti toho kterého opatření.

Finanční ministerstvo, vyžádavši si případně dalších objasnění, vyznačí na obou stejnopisech informace své rozhodnutí, podrží jeden stejnopis jako koncept, druhý vrátí.

§ 7.

K čl. III. finančního zákona se připomíná, že překročení povolených úvěrů se zásadně nepřipouští; pouze výjimkou a v mezích ustanovení tohoto článku může takové překročení býti povoleno.

Předpokladem pro svolení ku překročení povoleného úvěru jest vždy nutnost toho kterého opatření, jejíž pojem jest vymezen v 2. odstavci §u 2 tohoto nařízení.

Úvěru v nejnižších pododděleních státního rozpočtu k finančnímu zákonu připojeného může býti použito dle jejich určení a dle jejich výše bez ohledu na to, jakým způsobem tyto úvěry v podrobných sešitech té které kapitoly byly rozděleny; toto rozdělení má význam pouze interní a může býti v případě nezbytné potřeby měněno, pokud jen obnos pro tu kterou položku ve státním rozpočtu k finančnímu zákonu připojeném se nepřekročí.

§ 8.

Rízení dle §u 7 zák. z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., musí býti vždy nařízeno dříve, než se založí právní titul té které potřeby, ne teprve, když hotové již právní jednání se má likvidovati placením.

Důsledkem ustanovení čl. III. jest, že souhrn úvěrů finančním zákonem ústavně schválený jest nejkrajnější mez, až do které vláda při svolování ku překročení jednotlivých položek rozpočtových směnou (virementem) smí jíti, při čemž ovšem vždy nevyhnutelným požadavkem jest, aby to které opatření bylo pro resortní účely nutným.

Pokud tedy pro jakýkoliv požadavek není rozpočtem povolených prostředků a také úhrada tohoto požadavku úsporami u jiných položek schváleného rozpočtu možna není, nelze prostředků k hrazení takových výdajů ani řízením dle § 7 zákona z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., povolit, nýbrž musí býti vyžádáno svolení zákonodárných sborů, po případě Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny, při čemž též úhrada těchto výdajů opatřena býti musí.

§ 9.

Dojde-li k úhradě nějakých nutných výdajů, které rozpočtem buď nedostatečně, aneb vůbec opatřeny nejsou, ve smyslu 1. odstavce čl. III. fin. zákona úsporami u jiných položek rozpočtových, buďtež tyto úspory jako trvalé zkrácení oněch položek zaznamenány.

§ 10.

Opatření peněžitých prostředků dle 3. odstavce čl. IV. fin. zákona může se státi též pokladničními poukázkami, které ministr financí vydá a kterými poplatníci budou moci zapravovat.

vati své povinnosti na daních přímých i nepřímých, jakož i na poplatcích.

§ 11.

Ustanovení §§ 2, 3, 6 a 1. a 2. odstavce §u 7 tohoto nařízení platí obdobně též pro rozpočet státních investic.

§ 12.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení a provede je ministr financí ve shodě se zúčastněnými ministry.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Engliš v. r.	Husák v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Průša v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Dr. Mičura v. r.

42.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. února 1921

O vydání státovek po 5000 korunách československých.

§ 1.

Podle §§ 8 a 9 zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 187 Sb. z. a n., počne Bankovní úřad ministerstva financí vydávati v příštích dnech dle vyhlášky uveřejněné zároveň ve Sbírce zákonů a nařízení čís. 43 Sb. z. a n., u hlavního ústavu v Praze i u všech odboček státovek po 5000 korunách československých s datem 6. července 1920.

Konec oběhu 5000korunových státovek s datem 15. dubna 1919 vydaných podle nařízení ze dne 22. července 1919, č. 395 Sb. z. a n., bude stanoven zvláštním nařízením.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Procházka v. r.

Dr. Brdlík v. r.

43.

Vyhláška

Bankovního úřadu ministerstva financí ze dne 3. února 1921

O vydání 5000korunových státovek s datem 6. července 1920.

Z nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. února 1921, čís. 42 Sb. z. a n., počne v příštích dnech Bankovní úřad ministerstva financí vydávati u hlavního ústavu v Praze i u odboček státovek po 5000 korunách československých s datem 6. července 1920 výměnou za 5000korunové státovek s datem 15. dubna 1919, jež byly vydány nařízením ze dne 22. července 1919, čís. 395 Sb. z. a n.

Vzhled těchto státovek jest zevrubně vyličen v připojeném popisu.

Ministr financí:

Dr. Engliš v. r.

Členové Bankovního výboru:

Dr. Pospíšil v. r.

Dr. Roos v. r.

Popis pětitisícikorunové státovky.

Státovky 5000korunové jsou 20·3 cm dlouhé a 11·2 cm vysoké, zhotoveny ze zvláštního papíru, který jest porůznu prostoupen okrouhlými tělísky as 1 mm v průměru, barvy světle modré, zelené a žluté. Tělíska lze nejlépe sledovati na nepotištěném okraji.

Lic vrouben jest rámcem velikosti 19·2 cm × 10·2 cm. Výplň tvoří polabská krajina v elipsovitém rámci ji v pozadí vévodí ozářený Říp s kapli na temeni, kdežto scenerii v popředí oživuje rychlík na pravém břehu od severu příježdějící a parníkem vlečená nákladní loď, vyvázející po proudu výrobky země do ciziny. Nad tímto obrazem klene se nápis: REPUBLIKA ČESKO-SLOVENSKÁ a bezprostřední lem obrazu tvoří stuha s větou: TATO STÁTOVKA VYDANÁ PODLE ZÁKONA ZE DNE 10. DUBNA 1919 ČÍS. 187. SB. Z. A N. PLATÍ. Základnou obrazu jest pruh vyplněný ve dvou řádcích větou: PĚT TISÍC KORUN ČESKOSLOVENSKÝCH. Vedle toho jest v pravo ve vejčovitém rámečku divčí hlavička s čelenkou v krajkovém čepečku kroje tábořského. Pod touto hlavičkou jest guillochovou ozdobou obklopená velká hodnotová číslice „5000“, která se opakuje ve všech rozích rámce, pak v levé hořejší části, na obou bocích krajinky a konečně ve vnitřním pásu kolem celého rámce krajinky, v jehož nespodnější části čteme ještě: